

Νίνα Τομασον

Αυτο που θελω να γραψω δεν ειναι πολυ
αστειο για μενα ομως εσας μπορει να
σας αρεσει.

Καποτε ειδα μια φραουλα που ειχε
πολλες φακιδες.

Κι επειτα ειδα ενα πορτοκαλι με κοκ-
κινα μαλλια.

Και τα παπουτσια του τεννις του αδελ-
φου μου

μοιαζουν με κουρελια,

γιατι οι γατες τα ξεσκισαν.

Μπεννι Βιντσιφορα

Θα θελα να γραψω για τον ερωτα

θα θελα να γραψω για την αγαπη

θα θελα να γραψω για το φιλι

θα θελα να γραψω για το χαρο και για
ολα τ αλλα.

μετ. Ελενη Γρηγοροπουλου

Μελισσα Μπλιτις

Θα ηθελα να γραψω για πραγματα
που δεν ειναι πραγματικα.

Θα ηθελα να γραψω για τα λουλουδια
που θα μπορουσαν να μιλανε.

Ιλεανα Μεσευ

Δυο ερωτευμενοι μοιαζουν με δυο κομ-
πιουτερς που γραφουν «Σ αγαπω».

Δυο ερωτευμενοι μοιαζουν με δυο λου-
λουδια που μεγαλωνουν μαζι — αυτη
η αγαπη μοιαζει με δυο λουλουδια
που ανθουν απο τον ιδιο σπορο.

Δυο ερωτευμενοι μοιαζουν με δυο ρα-
βδια που τριβονται το να στ αλλο και
ξαφνικα αναδουν φωτια και ξεσπανε
στην αγαπη.

Δυο ερωτευμενοι μοιαζουν με δυο δοι-
δες τη στιγμη που εκρηγνυνται.

μετ. Ελενη Δρουκα

ΟΝΕΙΡΑ

(Κοριτσια 17—18 χρονων)

1

Βρισκομαι μπροστα σε μια πρασινη καγκελοπορτα. Ειναι ανοιξη και η φυση θρισκε-
ται στον οργασμο της. Μια παραξενη μουσικη ακουγεται χωρις να μπορω να προ-
σδιορισω απο πιο σημειο βγαίνει. Κοιταζω για ωρα μεσα απο την καγκελοπορτα και
θαυμαζω τον κηπο. Νιωθω εντονα την αναγκη να περπατησω μεσα στον κηπο. Διε-
ρωτωμαι ποιο θα ηταν σωστο : Να παραδιασω την πορτα και να μπω, η να θαυμα-
ζω απ' εξω τον κηπο. Ξαφνικα η πορτα ανοιγει και με βγαζει απο το διλημμα
μου.

Προχωρω διασταχτικα μεσα στον κηπο. Δεξια και αριστερα απο ενα θαυμασιο δια-
δρομιό με γκαζον και πλακες με γεωμετρικα σχηματα, υπηρχαν τετραγωνισμενες
περιοχες με λουλουδια εναλλαξ κοκκινα και ασπρα. που χωριζονται μεταξυ τους με
ανθισμενες νερατζιες, πορτοκαλιες λεμονιες.... Ο κηπος ηταν απεραντος λες και πη-
γαινε προς το απειρο και παντα με την ιδια οψη λουλουδια δενδρα γκαζον...

Σε μια στιγμη μετα απο πολυ περπατημα παρουσιαστηκε μπροστα μου ενα σπιτι.
που θυμιζε πυργο με πρασινη προσοψη. Ανεβαινοντας τα ασπρα μαρμαρινα σκαλια
εφτασα στην βαραντα του πυργου. Υπηρχε επιπλωση φερφοζε και σε μια πολυθρο-
να καθοτανε ενας τυπος με γαλανα ματια, — που ειχαν μια ηρεμια αλλοκοτη —
ιστα ξανθα μαλλια που σκεπαζαν τους ωμους του — και ειχε μουσι. Φορουσε
σιελ πουκαμισο και λευκο παντελονι. Το πουκαμισο ηταν ξεκουμπωτο μεχρι την με-
ση του στηθους και φορουσε ενα χρυσο μενταγιον με το «θεο του ερωτα». Σηκωθηκε,
εσθησε το πουρο του, μου χαμογελασε φιλικα και μου επιασε το χερι. Προχωρησα.